

Publicerad 2007-01-29 20:35 av himlen.luktar.skit

Ibland måste man sluta hoppas på saker man vet aldrig kommer ske.

Livets spegel

Ta livets spegel och måla den svart.

Låt dagen bli natt, ja måla allt svart.

Ett eko så djup i mina ådror fyllda av blod,
du sa så många ord då som jag inte förstod.

Men jag älskade orden du viskade i mitt öra
för då var jag tillräckligt nära för att höra.
Din hud mot min i en underbar dans.

Men spegelbilden i mitt inre kommer länge att förbli svart
svart som den svartaste natten, utan en stjärna att följa.

Ej vill jag se än mindre höra
orden du brukade viska i mitt öra
Allt var en lögn, orden betydde mycket för lilla mig
men för dig var jag \"bara\" ännu en tjej.

Allt var som en dans, allt skedde i fullkomlig trans av ett hjärta som bultade hårt trots allt allt var så jobbigt
och svårt.

Men nu är allt över.
Tyvärr kunde jag inte hitta någon fyrklöver.
Som kunde hjälpa mig i allt det svåra
Nej jag fick själv ta all plåga

Så tro inte för mycket på något som du hoppas ska ske
Det kan förstöra och bryta ner hela dig med.

Lev i verkligheten här och nu!

Ingenting kan jag stoppa
Jag måste sluta hoppas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren himlen.luktar.skit med Poeter.se id #13734 innehar upphovsrätten